

окръшлекъ отъ тѣхъ потрошенъ планетъ, и му надѣватъ нѣкое имя та го броятъ за планеткѣ. До сега има наброены много отъ тыя дребны планетки, нѣ всички още надали щѣтъ сѣ изброены и забѣлѣжены.

Слѣдъ тыя ситны дребны планетки иде една голѣма планета, нарѣчена *Юишерь*. Тя е много много надалѣчь отъ слънце-то, а пакъ ся види съ око и грѣе съ блядъ свѣтлинъ. Помыслѣте си колко ще е голѣмото ва клѣбо, кога-то иде 1040 пѣти по-голѣмо отъ земѣ-тѣ ни! Юпитерь обыкаля около слънце-то едва за 12 нашеникы години, та на него и лѣто-то трае 12 пѣти повече отъ нашеникы-то, а така сѣщо и зима-та, и есенъ-та и пролѣтъ-та. Звѣздобройци-ти съ телескопъ сѣ съгледали по Юпитера голѣмы прѣлотины и три голѣмы облачны пояса, отъ кои-то единъ-тъ отъ 200 години насѣмъ никакъ не ся е промѣнилъ. На тѣхъ планетъ, като е толкова си надалѣчь отъ слънце-то, разбира ся, че ще да е много тъмно; затова Господъ ѣ надарилъ съ четири мѣсячины, какво-то едно по друго да ѣ свѣтять нощѣ. Звѣздобройци-ти казвать да нѣма по-голѣмъ планетъ отъ Юпитера.

Доста надалѣчь отидохмы, а пакъ еще не смы стигнѣли до края. Слѣдъ Юпитера намирамы другъ планетъ — *Сашурнъ*. Той е докрай другояче отъ другы-ты планеты: около него има да ся врьтять осѣмъ мѣсячины, кои-то му свѣтять, па освѣнъ тѣхъ има да го обигрѣща (безъ да го досѣгне) и единъ голѣмъ прѣстенъ като обрѣчь. Господъ много прѣмѣдро нарядилъ всичко това, зашто-то Сатурнъ е далѣчь и прѣдалѣчь отъ слънце-то, та нему свѣти тврѣдѣ слабо, а тыя мѣсячины и тоя прѣстенъ врьгать му свѣтлинъ за да му свѣти колко-годѣ.